מלא מתון לתמוס קמפא . וכו ביוס : **ופא מסכתיס רב שמא כו'** . ולפי כו ביוס למחי מסייל ליה לי קדושה לחת לו כ' קדושות : **דקא מפני** . נכרים וחייתי למר הני ולחי לדעתה דישראל מפני וחייתו,ולמכר להו : **כני גננא** . קוברי כילות לחנניס וטחנים שם הדם : **נפי שתיין כני פורא** . ולחו לזלוזלי ביוס טוב שני :

כיון דמלוקין כתוספין . שמקיזין מוספי רגלים חדש ומוספי רגלים הבאה כהכפיב (במדבר כט) מלבד עולת החדש : **ממרינן** . בתפלה נמי"ל יום רגלים החדש הזה ולח יום הזכרון הזה" : **וזכרון תמר** ."לח יום הזכרון הזה" דרחמנא קרייה זכרון דכתיב זִכְרוֹן תְּרוּעָה [וכר"ח נמי כתיב"והיו לכס לְזִכָּרוֹן]" : **מפי נמי** . "לח הודו" להזכיר קלי דלח הודו לו להזכיר של ר"ח ברגלים האמה: **לספנים**. לח יוס לח למחר ללח סחמת לימת וכן יוס המחרת : **ברגלי מדשים של כל השנה**. שהוח ספק לח מיברוה בית דין : **לזלוזלי** . לי מחזקינן ליה ספק לחו לזלוזלי(בפני)לכל כי חמרינן סחמת מחזקינן להו בקדושה לחת : **לכל כשאר מדשים**. דשרו במלחכה וליכל למיחם לזלוזלי לימת מודו ליה : **מספלג עשר** . שלם לחקוטות וג' לחרוטות ושל שבת בפני עלמה הרי שבת,וקדושת היום וכולל עמה מלכיות הרי שמונה וזכרונות ושופרות :

וכים כלל מוסיפין מספלג עשר . דְּכוּלֵי שבת ויום טוב שברכה לחת ושוחט"מקדש השבת וישראל ויום הזכרון" : **נפש מיפא** . דמזכיר של רגלים חדש ,לבים שמחי דבעי לכל חד ברכה בפני עלמה ר"ת מבעי ליה : **אמר**

בולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו,אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו,**ואלא** מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי? **צריכא** : **ראי אשמעינן** ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן הלא משום דאתי לזלוזלי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לרב דוסא **ואי אתמר בהא** קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן,**צריכא** **דאתי** דראש השנה שהל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר **ובית הלל אומרים** מתפלל תשע **ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

אדערתא לכולהו

רבינו חננאל

גליות וכן הלכה : **תניא** לפתא דאתיתה . נכרים למחויא ביו"ם שני של גליות **חזיית רבא** דאמבשא אמבר הא ודאי מאיתמול [מעיקרא] **[נעקרה]** היינא לה כהאיא סבירא דאיתצידר ביום טוב **ראשון** ואשתיתים ביו"ם שני . **מאי חזיית** דלמא מחוץ לתחום אתאי היום הוא קי"ל בהא כל דבר הבא **מחוץ לתחום** בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר לאבול אותו וכ"ש הכא לפתא דאדעתא דנכרים אתאי דידעי דההיא יומא סבא הוא לאובני ושרא לישראל למזן מיניה כיון (דחזא ביו"ם אחרי') [דחזו נכרים אחרים] **הוו** אמרי ישראל נמי האידנא ביום [טוב] שני ובני הזו משמש ואייתו . אמר הא דאי מדעתא דישראל משמש ואייתי הדר אמר לה למזן כלל.**הא** אמא דנהו לה נכרים ביו"ם אסיקנא אפילו הן בני ל י ש ר א ל לאורוחיה ביה לאלתר [**אלא**] משהו ביה בבני שיעשו פי' כשיעור שילך ישראל משהשכח בן חינו ויביא ואחר שחזית שיעור זה שרי : **מתני'** ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה ביו"ם של ר"ה אומר החליצנו את יום ה"ה הזה כו' אבעיא להו מהו להזכיר מוסף של ר"ה עם מוסף של ר"ה כיון דתלוקין במוספין אר' מרכרינן אר' דלמא זכרון אחד לכאן ולכאן ואתיין לם י"ם שם מתניתין מדקתני ר' דוסא החליצנו את יום ראש החדש הזה ש"ם ודתנן לא ר' דוסא לתתנות אירי לימר אם היום אם למחר *) אבל להזכיר אינו מזכיר אלא זכרון אחד . ואמרינן ה כ' נמי מסתברא דלא אירי ר' דוסא אלא לתתנות מדקתני ר' דוסא (עוסק) [עושה] בראשי חדשים של כל השנה כולהו כו'. ואסיקנא זכרון אחד יולה לכאן ולכאן: **ירושלמי** ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוסי העובר לפני התיבה ביו"ם של ר"ה אינו צריך להזכיר של ר"ח פי' אינו צריך להזכיר מוסף של ר"ח. וקי"ל כי הא מתני' שבת שחלה להיות בר"ח או בחולו של מועד ערבית שחרית ומנחה מתפלל בכל שבת . ובמוספין מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומרין קדושת היום באמצע

*) לכאורה הדבר פשוט דמלי דתניגן לא לתתנות להגיגן קלי דר' דוסא הא בהדיא תמר הגיגן להזכיר של ר"ח ותולי למ"ד כניגי דסלינעיא לית ליה מוסף של ר"ח עם מוסף דגם ר' דוסא יש למכניגי ומניגן ז"ע :

אלא מחוץ לתחום אתא מאן דאמר *סבר *הבא בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר ומאן דלא אמר סבר *כל דאתי לבי ריש גלותא אדעתא דכולהו רבנן אתי ,והא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל וא"ל (נ) ? *לא היו דברים מעולם, ההוא ליפתא דאתי למחוזא,נפק רבא חזא דכמישא,שרא רבא למיזבן מיניה אמר:הא ודאי מאיתמול נעקרה, מאי אמרת מחוץ לתחום אתיא ?הבא בשביל ישראל זה מותר לאבול לישראל אחר,וכל שכן האי דאדעתא דנכרים אתא,כיון דחזא דקא מפשי ומייתי לה,אמר להו : הנהו בני גננא דגזו להו אמא בי"ש שני,לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה,לאלתר,א"ל רבא בר תחליפא לרבינא ליסר להו מר מפני שאינן בני תורה,מתקיף לה רב שמעיה מעמא דאינן בני תורה הא בני תורה שרי,והא בעינן 'בכדי שיעשו',אולו שיילוה לרבא אמר להו 'בעינן 'בכדי שיעשו': ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' : אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא להו,להזכיר של ראש חדש בראש השנה :כיון דתלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לכאן ולכאן? אמר להן מתניתין רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר,לא,להתנות,הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא [וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים שלכל השנה]

אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו,אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו,**ואלא** מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי? **צריכא** : **ראי אשמעינן** ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן הלא משום דאתי לזלוזלי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לרב דוסא **ואי אתמר בהא** קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן,**צריכא** **דאתי** דראש השנה שהל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר **ובית הלל אומרים** מתפלל תשע **ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

רבנן קתני . גרסה לריב"ל דסבי הלכתה דקיימת לן כרב שעם בלפי רב נחמן בחיסורי ובלפי רב חסדא נמי הלכתה כוותיה שהיה בלול רב חסדא מירתא שפוחתה ממתני' דרב שעם ורב שעם מירתא טליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא ואמר בסוף הוריות (ד' י-) סיני ועוקר הרים סיני עדיף דהכל נריכין למרי חיטיא הלכך דבר הבא מחוץ לתחום בשביל ישראל לחסור לכל בני ביתו לחכול לחדעתא דכולהו קתני : **דא** ולח מחמחל נעקרה . לחבל לי היום נעקרה לחסר חע"ג לחדעתא דנכרים לחו ומשמע מקום מוקלה ולחפילו לר"ם לליס ליה מוקלה הכח מודה כיון דלח לקבל מלחמחל לקלינהו ומי לגרוגרות ומוקין וכן מסמע בריס המביל בביהמ"ד (ד' נ:) דכל היכח דלין יוסב ומפלה ליס ליה לר"ם מוקלה וכן פירס הקונטרס בריס לין נדין (שם ד' כד:) גבי נכרי שהביח דורון ליסרחל ולי"ם דבפ"ק דחולין (ד' יד-) גבי השוחט בשבח מסמע דלח הוי מוקלה לר"ם ולחפילו לר' יהודה בבי למימר מעיקרא דלח הוי מוקלה ול"ל דמיירי ביושב ומפלה שמח ישחטנו מרס שומה וקבל ולחרים דוקח לוקו ולי"ם למה ליה מעמח בריס בילה (ד' נ-) גבי פירות הטבריח שמח ישלה ויחלנם מיקוח ליה מסום מוקלה ול"ל כגון דלים ליה שורים דהוי מוכן לעורים וכח דלחמרינן בפ' כל כחבי (שבח ד' קכב-) דלין מעמידין בהמה על גבי מוקלה בשבח פירות עבדים שבחלנו בשבח לח פרסינן החם כגון שהיו עומדין בשעת מיכון במקום שהבהמה לח היתה יכולה לבח שם לו נמי לנריך מעמח שמח ישלה ויחלנם לר"ם ביושב ומפלה ול"ם מעמח דמוקלה למה ליה מיקוח ליה מסום שמח ישלה ויחלנם ול"ל דסמח ישלה ויחלנם לה הוי מוקלה לר"ם ליס ליה מוקלה בפירות החילון שקלים ליחלנם לבל לפחות דבעי מרלה ולחינלה לו וכן במשקין דגזריגן שמח יסחוב לפי שקלים ליסחוב ודגים שלטולו בי"ם לסורין מסום מוקלה כגרוגרות ומוקין ולח מסום דגזריגן שמח יולד ויגדל דבסוף כל כחבי (שם ד' קכב-) גבי מילח מים לבהמתו וכלרי שהליך הבר ושפשה כבש לח לסריגן ליסרחל לילד לחריו גזירה שמח ישבטו והח דחמרי בפ"ק דחולין (ד' יד-) שמח ישחוט לשמח יסחוב הוה מני למידחי דלח דמי כדפי' ללח דבלוחו הכי דחי ליה בפיר : **זכרון** לחמד שולה . דברלחם הבחה כחיב זכרון תרועה וכרלחם חדם כחיב בפרשם בהעלותך גבי חלנוסרין והיו לכם לזכרון פי' רשב"ם *דחין לריך להזכיר מקרלות של מוסף לח די"ם ולח דר"ח כדלחמר *)רב חינגח ל"ר בשילהי ר"ה (ד' לה.) כיון שלחמר בכולב נלחמר שוב ליט לריך גבי מלכיות זכרונות ושופרות ולח בתחיל לריך לסיים והח דתנן לחפוחת לח יפחות מעלם סייט בהתחיל והוח הדין נמי במקרלות דקדבטות ולח בח להזכיר מזכיר לקח של ר"ח ור"ם מפרש דלהכי לריך דווקח במלכיות זכרונות ושופרות לבל למוסף לריך להזכיר לעולם לבל דר"ח ליו לריך כלל להזכיר דנפטר כמה שלמר בעלת החדש ומנחתה והגיה במחזורו ובני שמיהים לכפר ובני תמידים כהלכתה ולר' יוחק ליו נרלה לחלק בין מלכיות זכרונות ושופרות למקרלות דמוסף דיש גלונים קדמונים שליו מניחין לומר וברלחי חדשיכם דלח ליהי לזלוזלי כמוערות ויו"ט ברלחן של ר"ם דיחמרו יום שני עיקר כמו ברלחי חדשים של כל השנה ולחי לממני מוערות מיום שני ולין נרלה לר"ם דבכולהו שמעתח ליכח דחם להלי לזלוזלי ובעריך בערך חדם ליזה הוח חג שהחדש מתכסה בו הוי לומר זה ר"ה פי' שליו לומר וברלחי חדשיכם דלח בחפלה ולח (נ) בזולחה: [וע"ע תוס' ביצה מז- ד"ה מיזבו ותוס' ר"ה ח: ד"ה שהחדש ועוד שם בתו' נה.]

*) [נפניט ליחת שם מגמל]

[ני: כה.]

[ני' תוס' שבת קכב. ד"ה ומפ ותוס' ביצה כה. ד"ה הבית]

[ב"מ מט: ע"ן כב.]

[ני"ל בשיטה זלפי זה לח נריכין לדחוק שבת כה ב"ה]

הגהות הב"ח

(ה) בחר"ה לחי מכבתת וכו' דבינו שלמי' דכיון דמסמע דכיון משמע (כ) גם' לרבה בר שמואל וחי"ל וכו' (ג) תוס' סוף ד"ה וכו' ולולגת זולגת. ל"ל פי' בכל מקומות זולגת בחפלה דביים בעבור נעבין בקרבנות וכן בספרים :

[תוספ' בלקוט פ"ג ותוספ' פ"ב סוף פ"ב]

גליון הש"ם

גם' לח היו בריס מעולם. פ"ג כב ע"ח ב"מ מט ע"ב יבמות לה ע"ב תד"ה כ"ע ב"ק קנ ע"ב תד"ה כרם נדרים נב תד"ה ד ע"ב תד"ה לולי לי תמר נדה כד ע"ח תד"ה אמר ר"ש :

ורב"י פי' נמי החם כיון שאמר נעשה ונקריב לפניו כמו שכתבתי בחוברת שוב פ"ק לומר מקרלות מוספין לגלי שבשם רבותיו פיכם דקלי ממלכיות זכרונות ושופרות [ב"ב"ל בשם גליון]

מסורת השים

צבא א ב מיי' פ"ב מהל' יו"ט הלכה י ופור ש"ע סי' תקפו ס"ה: ק ג מיי' שם הלכה י : קלא ד מיי' פ"ב מהל' תפלה הלכה ה ו סמג עשין יט טור ש"ח סי' תקפב :

רבינו חננאל

(כאה אחוף לתחות דעבד ישראל אחר מי שהוא ישראל אחר)

(נעשה [נאמין] בבני עירנו)

(נעשה בשבת [אמרין] ליכא חובה בעירנו ומצוה שעשה בשבת עדיף)

(אפילו לא נתכוין לצאת)

(מצוה [מדקתני] סדקה על מקומות ותעובות שאחר אחר אין [נ]מצוה בגוי (נעשה) ב"ש בגוי אחר)

△ (מדקתני) ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה ביו"ם של ר"ה אומר החליצנו את יום ה"ה הזה כו' אבעיא להו מהו להזכיר מוסף של ר"ה עם מוסף של ר"ה כיון דתלוקין במוספין אר' מרכרינן אר' דלמא זכרון אחד לכאן ולכאן ואתיין לם י"ם שם מתניתין מדקתני ר' דוסא החליצנו את יום ראש החדש הזה ש"ם ודתנן לא ר' דוסא לתתנות אירי

(ה) [תוספות]